Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети разширен състав)

25 септември 2015 година*

„REACH — Идентифициране на акриламида като вещество, пораждащо сериозно безпокойство — Междинни продукти — Жалба за отмяна — Пряко засягане — Допустимост — Пропорционалност — Равно третиране“

По дело T-268/10 RENV

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), установено в Брюксел (Белгия),

SNF SAS, установено в Андрезийо-Бутеон (Франция),

представлявани от R. Cana, D. Abrahams и E. Mullier, адвокати,

жалбоподатели,

срещу

Европейска агенция по химикалите (ECHA), за която се явяват M. Heikkilä, W. Broere и T. Zbihlej, в качеството на представители, подпомагани от J. Stuyck и A.-M. Vandromme, адвокати,

ответник,

подпомагана от

Кралство Нидерландия, за което се явява B. Koopman, в качеството на представител,

и от

Европейска комисия, за която се явяват D. Kukovec, E. Manhaeve и K. Talabér-Ritz, в качеството на представители,

встъпили страни,

с предмет жалба за отмяна на решението на ECHA за идентифициране на акриламида (ЕО № 201-173-7) като вещество, което отговаря на критериите по член 57 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО

* Език на производството: английски.

и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3 и поправки в ОВ L 36, 2009 г., стр. 84 и ОВ L 118, 2010 г., стр. 89), в съответствие с член 59 от същия регламент,

ОБЩИЯТ СЪД (пети разширен състав),

състоящ се от: A. Dittrich (докладчик), председател, F. Dehousse, J. Schwarcz, V. Tomljenović и A. M. Collins, съдии,

секретар: L. Grzegorczyk, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 април 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи споровете

1 Първият жалбоподател, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), е европейско обединение по икономически интереси, установено в Белгия. То представлява интересите на дружествата — производители или вносители на полиелектролити, на полиакриламид или на други полимери, съдържащи акриламид. Дружествата, включени в това обединение, са също потребители на акриламид и производители или вносители на акриламид или полиакриламид. Всички производители на акриламид в Европейския съюз са членове на обединението.

2 Вторият жалбоподател, SNF SAS, е дружество, член на първия жалбоподател. Неговата основна дейност е производството на акриламид и полиакриламид, които то продава пряко на своите клиенти. Дружеството разполага с производствени обекти във Франция, Съединените щати, Китай и Южна Корея.

3 Полиелектролитите са синтетични и органични водоразтворими полимери, които се получават от различни мономери, един от които е акриламидът. Те се използват например за пречистване на питейна вода, обработка на отпадъчни води, производство на хартия и добиване на скъпоценни минерали.

4 Полиакриламидът е полимер, образуван от полимеризация на мономера акриламид, който най-често се използва в пречистването на водите, хартиената промишленост, минната промишленост, нефтопреработвателната промишленост, селското стопанство, като добавка за текстилни изделия и в областите на козметичните продукти и на продуктите за лична хигиена.

5 На 25 август 2009 г. Кралство Нидерландия предава на Европейската агенция по химикали (ECHA) изготвено от него досие относно идентифицирането на акриламида като вещество, което отговаря на критериите по член 57, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и Директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3 и поправки в ОВ L 36, 5.2.2009 г., стр. 84 и ОВ L 118, 12.5.2010 г., стр. 89), впоследствие

изменен по-специално с Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на Директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО (ОВ L 353, стр. 1 и поправка в ОВ L 16, 20.1.2011 г., стр. 1), като се позовава на класифицирането на акриламида като канцерогенно вещество от категория 2 и като мутагенно вещество от категория 2 в част 3 от приложение VI към Регламент № 1272/2008. На 31 август 2009 г. ECHA публикува на интернет страницата си обявление, приканващо заинтересованите страни да представят коментари по изготвеното досие относно акриламида. Същия ден ECHA кани и компетентните органи от другите държави членки да представят коментари по този въпрос.

6 След получаването на коментари по въпросното досие, по-специално от страна на първия жалбоподател, и на отговора на Кралство Нидерландия по тези коментари ECHA изпраща досието на Комитета на държавите членки, който на 27 ноември 2009 г. постига единодушно съгласие относно идентифицирането на акриламида като вещество, пораждащо сериозно безпокойство, тъй като отговаря на критериите по член 57, букви а) и б) от Регламент № 1907/2006.

7 На 22 декември 2009 г. изпълнителният директор на ECHA приема решение ED/68/2009 за включване на акриламида в списъка на кандидат-вещества за възможно включване в приложение XIV към Регламент № 1907/2006 (наричан по-нататък „списъкът на кандидат-веществата“) на 13 януари 2010 г.

8 С определение от 11 януари 2010 г., постановено по подадена от втория жалбоподател молба за допускане на обезпечение по дело T—1/10 R, председателят на Общия съд спира изпълнението на решението на ECHA, с което в съответствие с член 59 от Регламент № 1907/2006 акриламидът е идентифициран като вещество, което отговаря на критериите по член 57 от посочения регламент, до приемане на определението за приключването на обезпечителното производство. В резултат на това определение ECHA спира включването на акриламида в списъка на кандидат-веществата.

9 С определение от 26 март 2010 г., PPG и SNF/ECHA (T-1/10 R, EU:T:2010:128), молбата на втория жалбоподател за допускане на обезпечение е отхвърлена.

10 На 30 март 2010 г. ECHA публикува списъка на кандидат-веществата, който включва акриламида.

Производството пред Общия съд и Съда и исканията на страните

11 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 10 юни 2010 г., жалбоподателите искат отмяна на решението на ECHA, с което в съответствие с член 59 от Регламент № 1907/2006 акриламидът е идентифициран като вещество, което отговаря на критериите по член 57 от посочения регламент, и е включен в списъка на кандидат-веществата (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

12 С писма, заведени в секретариата на Общия съд съответно на 19 и 25 ноември 2010 г., Кралство Нидерландия и Европейската комисия подават молби за встъпване в производството в подкрепа на исканията на ECHA. След изслушване на главните страни тези молби са уважени с определение от 10 януари 2011 г.

13 С определение от 21 септември 2011 г., PPG и SNF/ECHA (T-268/10, Сб., EU:T:2011:508), Общият съд (седми разширен състав) отхвърля жалбата като недопустима.

14 На 30 ноември 2011 г. жалбоподателите подават в секретариата на Съда жалба срещу определение PPG и SNF/ECHA, точка 13 по-горе (EU:T:2011:508).

15 С решение от 26 септември 2013 г., PPG и SNF/ECHA (C-625/11 P, Сб., наричано по-нататък „решението по жалбата“, EU:C:2013:594), Съдът отменя определение PPG и SNF/ECHA, точка 13 по-горе (EU:T:2011:508). Съдът постановява, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че жалбата е просрочена, тъй като предвиденото в член 102, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г. правило, че срокът за обжалване се изчислява от края на четиринадесетия ден след публикуването на спорното решение, се прилага само за актовете, публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*, а не и за актовете, публикувани в интернет (решението по жалбата, т. 37).

16 Тъй като фазата на производството не позволява да се постанови решение, Съдът връща делото на Общия съд и не се произнася по съдебните разноски.

17 В съответствие с член 118, параграф 1 от Процедурния правилник от 2 май 1991 г. делото е разпределено на пети разширен състав на Общия съд.

18 Тъй като към момента на постановяване на решението по жалбата писмената фаза на производството не е приключила, с решение на Общия съд (пети разширен състав) от 24 октомври 2013 г. до ECHA е отправена покана да представи писмена защита в съответствие с член 119, параграф 2 от Процедурния правилник от 2 май 1991 г.

19 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 5 декември 2013 г., ECHA повдига възражение за недопустимост на основание член 114, параграф 1 от Процедурния правилник от 2 май 1991 г.

20 С определение от 17 юни 2014 г. Общият съд (пети разширен състав) постановява, че ще се произнесе по възражението за недопустимост с решението по същество и че на този етап няма да се произнася по съдебните разноски.

21 Кралство Нидерландия подава становището си при встъпване на 16 септември 2014 г. На 10 ноември 2014 г. ECHA и жалбоподателите представят в секретариата на Общия съд становищата си по това писмено становище.

22 Комисията представя писменото си становище при встъпване на 17 септември 2014 г. На 10 ноември 2014 г. ECHA представя в секретариата на Общия съд становището си по него. Жалбоподателите не представят становище в тази връзка.

23 Въз основа на доклада на съдията докладчик Общият съд (пети разширен състав) решава да започне устната фаза на производството.

24 В рамките на предвидените в член 64 от Процедурния правилник от 2 май 1991 г. процесуално-организационни действия Общият съд приканва, от една страна, ECHA да представи документи, и от друга страна, всички страни да отговорят на определени въпроси. Страните изпълняват тези искания в определения срок.

25 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 15 април 2015 г.

26 Жалбоподателите молят Общия съд:

— да обяви жалбата за допустима и основателна,

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди ECHA да заплати съдебните разноски.

27 ECHA, Кралство Нидерландия и Комисията молят Общия съд:

— да отхвърли жалбата като недопустима или, при условията на евентуалност, като неоснователна,

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

28 Преди да бъдат разгледани по същество основанията и доводите на страните, следва да се разгледа възражението за недопустимост на ECHA.

По допустимостта

29 В подкрепа на възражението си за недопустимост ECHA, подкрепена от Кралство Нидерландия и Комисията, изтъква неспазването на една процесуална предпоставка, а именно липсата на пряко засягане на жалбоподателите.

30 Съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС всяко физическо или юридическо лице може да заведе иск, съгласно условията, предвидени в първа и втора алинея от този член, срещу решенията, които са адресирани до него или които го засягат пряко и лично, както и срещу подзаконови актове, които го засягат пряко и които не включват мерки за изпълнение.

31 В случая е безспорно, че обжалваното решение не е адресирано до жалбоподателите, които следователно не са адресати на този акт. При това положение съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС жалбоподателите могат да подадат жалба за отмяна на посочения акт само при условие че той ги засяга пряко.

32 Що се отнася до допустимостта на жалбата на първия жалбоподател, следва да се припомни възприетото становище, че по принцип не е допустимо сдружение, натоварено да защитава колективните интереси на своите членове, да подава жалба за отмяна, освен ако предприятията, които то представлява, или някои от тях имат процесуална легитимация на собствено основание или ако то може да докаже личен интерес (вж. в този смисъл решение от 22 юни 2006 г., Belgique и Forum 187/Комисия, C-182/03 и C-217/03, Rec, EU:C:2006:416, т. 56 и цитираната съдебна практика). Това разрешение се налага и в случая на европейските обединения по икономически интереси, които, както първия жалбоподател, са били създадени, за да представляват интересите на дадена категория предприятия (вж. определение от 24 юни 2014 г., PPG и SNF/ECHA, T-1/10 RENV, EU:T:2014:616, т. 30 и цитираната съдебна практика).

33 В настоящия случай първият жалбоподател не представя никакви доказателства, че са пряко засегнати неговите собствени интереси. Дори да се допусне, че той трябва да организира и координира хармонизирания подход във връзка с произтичащите от Регламент № 1907/2006 задължения в целия разглеждан сектор, по този начин той не би отстоявал собствените си интереси, а тези на своите членове. Ето защо е допустимо първият жалбоподател да подаде жалба за отмяна само ако неговите членове или някои от тях, като втория жалбоподател, са пряко засегнати от обжалваното решение.

34 Що се отнася до прякото засягане, съгласно постоянната съдебна практика това условие изисква, първо, оспорената мярка пряко да поражда последици за правното положение на частноправните субекти, и второ, да не оставя никакво право на преценка на своите адресати,

на които е възложено изпълнението ѝ, тъй като това изпълнение е напълно автоматично и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер (решения от 5 май 1998 г., Dreyfus/Комисия, C-386/96 P, Rec, EU:C:1998:193, т. 43, от 29 юни 2004 г., Front national/Парламент, C-486/01 P, Rec, EU:C:2004:394, т. 34 и от 10 септември 2009 г., Комисия/Ente per le Ville vesuviane и Ente per le Ville vesuviane/Комисия, C-445/07 P и C-455/07 P, Сб., EU:C:2009:529, т. 45).

35 Жалбоподателите посочват, че са пряко засегнати от обжалваното решение, тъй като се засяга правното положение на членовете на първия жалбоподател и на втория жалбоподател по-специално в резултат на задълженията по член 31, параграф 9, буква а) от Регламент № 1907/2006. Поради идентифицирането на акриламида като вещество, пораждащо сериозно безпокойство, съгласно тази разпоредба членовете на първия жалбоподател и вторият жалбоподател били длъжни да актуализират информационния лист за безопасност за акриламида.

36 Следва да се изтъкне, че съгласно член 31, параграф 1, буква а) от Регламент № 1907/2006 доставчикът на вещество или препарат предоставя на получателя на веществото или препарата информационен лист за безопасност, когато веществото отговаря на критериите за класификация като опасно в съответствие с Регламент № 1272/2008. Член 31, параграф 9, буква а) от Регламент № 1907/2006 предвижда в това отношение, че информационният лист за безопасност трябва незабавно да бъде актуализиран от доставчиците веднага след като се появи нова информация, която може да засегне мерките за управление на риска, или нова информация за опасностите.

37 В случая няма спор, че членовете на първия жалбоподател и вторият жалбоподател е трябвало да предоставят на получателите на акриламида информационен лист за безопасност, след като това вещество е отговаряло на критериите за класификация като опасно вещество в съответствие с Регламент № 1272/2008. Всъщност акриламидът е бил класифициран по-конкретно като канцерогенно вещество от категория 2 и като мутагенно вещество от категория 2 (вж. т. 5 по-горе).

38 За сметка на това се оспорва твърдението на жалбоподателите, че идентифицирането на акриламида като пораждащо сериозно безпокойство вещество съгласно член 57, букви а) и б) от Регламент № 1907/2006, в резултат на процедурата по член 59 от същия регламент, представлява нова информация по смисъла на член 31, параграф 9, буква а) от посочения регламент, вследствие на която възниква предвиденото в тази разпоредба задължение за актуализиране на информационния лист за безопасност, като в резултат на това обжалваното решение пораждало преки последици за правното положение на членовете на първия жалбоподател и за това на втория жалбоподател.

39 Що се отнася до информационния лист за безопасност, член 31, параграф 1 от Регламент № 1907/2006 предвижда, че той трябва да бъде съставен съгласно изискванията на приложение II към този регламент. В това приложение са изложени изискванията, които доставчикът изпълнява при съставянето на информационен лист за безопасност, предвиден за вещество или смес в съответствие с член 31 от Регламент № 1907/2006. Информационният лист за безопасност позволява на потребителите да предприемат необходимите мерки, свързани с опазването на здравето на човека и безопасността на работното място, и с опазването на околната среда.

40 Според жалбоподателите идентифицирането на акриламида като пораждащо сериозно безпокойство вещество в резултат на процедурата по член 59 от Регламент № 1907/2006 на основание, че това вещество отговаря на критериите по член 57, букви а) и б) от този регламент, представлява нова информация, свързана по-конкретно с член 31, параграф 6,

точка 15 от същия регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 453/2010 на Комисията от 20 май 2010 г. за изменение на Регламент № 1907/2006 (ОВ L 133, стр. 1), който се отнася до информацията съгласно действащата нормативна уредба.

41 Що се отнася до член 31, параграф 6, точка 15 от Регламент № 1907/2006, съгласно част А, точка 15 от приложение II към този регламент, изменен с Регламент № 453/2010, в този раздел на информационния лист за безопасност се описва другата информация относно нормативната уредба на веществото, която още не е посочена в информационния лист за безопасност. Съгласно част А, точка 15.1 от приложение II към посочения регламент, от една страна, следва да се посочи информация относно приложимите разпоредби от правната уредба на Съюза относно безопасността, здравето и околната среда, например категория по Seveso и посочените вещества от приложение I към Директива 96/82/ЕО на Съвета от 9 декември 1996 година относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества (ОВ L 10, 1997 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 4, стр. 8), или информация на национално равнище относно състоянието на уредбата на веществото или сместа (в това число веществата в сместа), включително съвет относно действията, които получателят следва да предприеме в резултат на посочените разпоредби. От друга страна, ако към веществото или сместа, за които се изготвя информационният лист за безопасност, се прилагат специфични разпоредби, свързани с опазването на здравето на човека или на околната среда на равнището на Съюза, например разрешения, издавани по реда на дял VII от Регламент № 1907/2006 или ограничения по дял VIII от същия регламент, тези разпоредби следва да се посочат.

42 Следва да се отбележи, че решението на ECHA, постановено в резултат на процедурата по член 59 от Регламент № 1907/2006, представлява разпоредба на Съюза в областта на безопасността, здравето и околната среда, отнасяща се до правната уредба на дадено вещество. Всъщност с това решение едно вещество е идентифицирано като пораждащо сериозно безпокойство вещество, което може да бъде включено в приложение XIV към този регламент, където се съдържа списъкът на веществата, за които е необходимо разрешение. Вследствие на това доставчиците на такова вещество или на съдържащите го смеси трябва да посочат това идентифициране в информационния лист за безопасност и да дадат съвети относно задълженията на получателите вследствие от това идентифициране, и по-конкретно относно задълженията за предоставяне на информация по силата на членове 7 и 33 от Регламент № 1907/2006. При това положение идентифицирането на дадено вещество като пораждащо сериозно безпокойство в резултат на процедурата по член 59 от Регламент № 1907/2006 на основание, че това вещество отговаря на критериите по член 57, букви а) и б) от този регламент, представлява нова информация, която може да задължи доставчиците на посоченото вещество да актуализират съответния информационен лист за безопасност.

43 От това следва, че решението на ECHA да идентифицира дадено вещество като пораждащо сериозно безпокойство в резултат на процедурата по член 59 от Регламент № 1907/2006 може да породи преки последици за правното положение на доставчиците на това вещество поради предвиденото в него задължение.

44 В настоящия случай това заключение не се поставя под въпрос нито от обстоятелството, че към момента на подаване на жалбата на 10 юни 2010 г., към който момент следва да се преценят условията за допустимост на жалбата (вж. определение от 7 септември 2010 г., Etimine и Etiproducts/Комисия, T-539/08, Сб., EU:T:2010:354, т. 76 и цитираната съдебна практика), Регламент № 453/2010 все още не е влязъл в сила, нито от обстоятелството, че според жалбоподателите акриламидът е вещество, което е регистрирано и използвано изключително като междинен продукт.

45 На първо място, що се отнася до обстоятелството, че към момента на подаване на жалбата на 10 юни 2010 г. Регламент № 453/2010 все още не е влязъл в сила, вярно е, че съгласно член 3 от него този регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник. Регламентът е публикуван в Официален вестник на 31 май 2010 г. и следователно е влязъл в сила на 20 юни 2010 г. Въпреки това към момента на подаване на жалбата възможността Регламент № 453/2010 да не влезе в сила след неговото приемане на 20 май 2010 г. и публикуването му в Официален вестник е чисто теоретична (вж. в този смисъл решение от 17 януари 1985 г., Piraiki-Patraiki и др./Комисия, 11/82, Rec, EU:C:1985:18, т. 9).

46 В това отношение следва да се отхвърлят доводите на ECHA, която се позовава на точка 76 от определение Etimine и Etiproducts/Комисия, точка 44 по-горе (EU:T:2010:354), според което въпросът за допустимостта на жалбата се решава въз основа на правилата, които са в сила към датата на подаването ѝ. Това е така, защото не става въпрос за приложимостта във времето на правната уредба, която определя условията за допустимост на жалбите за отмяна, подадени от частноправни субекти пред съда на Съюза. Регламент № 453/2010 е част от правната уредба по същество.

47 Що се отнася до факта, че съгласно член 1 от Регламент № 453/2010 изменението на приложение II към Регламент № 1907/2006 е породило действие едва на 1 декември 2010 г., достатъчно е да се посочи, че обстоятелството, че правните последици на даден акт се осъществяват едва на определена в същия акт по-късна дата, не е пречка частноправните субекти да бъдат пряко засегнати в резултат на произтичащо от този акт задължение (вж. в този смисъл определение от 11 юли 2005 г., Bonino и др./Парламент и Съвет, T-40/04, Rec, EU:T:2005:279, т. 46 и 47).

48 На второ място, що се отнася до обстоятелството, че според жалбоподателите акриламидът е вещество, което е регистрирано и използвано изключително като междинен продукт, следва да се изтъкне, че съгласно член 2, параграф 1, буква в) от Регламент № 1907/2006 този регламент не се прилага към неизолирани междинни продукти и че съгласно член 2, параграф 8, буква б) от него изолираните междинни продукти са изключени от дял VII от същия регламент, отнасящ се до разрешителната процедура, към която спада процедурата по идентифициране на пораждащите сериозно безпокойство вещества.

49 В настоящия случай не следва да се разглежда въпросът дали съгласно тези разпоредби жалбоподателите са освободени от задълженията за предоставяне на информация по член 31, параграф 9, буква а) от Регламент № 1907/2006, тъй като във всички случаи към момента на подаване на жалбата акриламидът, доставян от членовете на първия жалбоподател и от втория жалбоподател, не е използван изключително като междинен продукт.

50 Съгласно предвиденото в член 3, точка 15 от Регламент № 1907/2006 определение междинен продукт означава вещество, произведено за, употребено във или използвано за химическа преработка, с цел превръщането му в друго вещество (наричано по-долу „синтез“). Според член 3, точка 15, буква а) от същия регламент неизолиран междинен продукт означава междинен продукт, който по време на синтеза не се отстранява умишлено (с изключение на вземането на проби) от оборудването, в което се извършва синтезът. В член 3, точка 15, букви б) и в) от Регламента се съдържа определение на понятията „междинен продукт, изолиран на площадката“ и „транспортиран изолиран междинен продукт“. Първият е междинен продукт, който не отговаря на критериите за неизолиран междинен продукт, когато производството на междинния продукт и синтезът на друго вещество/вещества от него се осъществяват на същата площадка, която се експлоатира от едно или повече юридически лица. Второто означава междинен продукт, който не отговаря на критериите за неизолиран междинен продукт и се транспортира между или доставя на други площадки.

51 Наистина, както следва от точка 1.1 от изготвеното от Кралство Нидерландия досие относно акриламида, която е свързана с „информация относно експозицията“, че 99,9 % от акриламида се използва като междинен продукт. В тази точка обаче правилно е уточнено, че той има и друга употреба като агент в продукти за осигуряване на водонепромокаемост и за приготвяне на същата площадка на гелове за електрофореза на базата на полиакриламид.

52 На първо място, що се отнася до употребата на акриламида в продуктите за осигуряване на водонепромокаемост, тя се състои по-специално в използване с цел да се спре водопропускливостта, за поправка на изделия от бетон и за обработка при покачване на влагата (решение от 1 февруари 2013 г., Polyelectrolyte Producers Group и др./Комисия, T-368/11, EU:T:2013:53, т. 2). От описанието на тази употреба в точка 1.1 от изготвеното от Кралство Нидерландия досие относно акриламида, което е точно според жалбоподателите, следва, че когато агентите за осигуряване на водонепропускливост на базата на акриламид се полимеризират или се желират, те се превръщат в твърд гел, който е водонепромокаем.

53 Според жалбоподателите този процес доказва, че акриламидът се използва като междинен продукт в съответствие с определението по член 3, точка 15 от Регламент № 1907/2006. Акриламидът бил произвеждан или внасян, за да бъде употребен или използван в синтеза на друго вещество, а именно водонепромокаем полимер. Полимерите се определяли като вещество в член 3, точка 5 от същия регламент.

54 Тези доводи не могат да се приемат. Това е така, защото според определението в член 3, точка 15 от Регламент № 1907/2006 междинният продукт е вещество, произведено за, употребено в или използвано за химическа преработка с цел да бъде предмет на синтез. В настоящия случай наистина агентът за осигуряване на водонепропускливост на базата на акриламид се използва при производството на друго вещество, като самият той се трансформира в това друго вещество, а именно в полимер. Въпреки това, както посочва ECHA, акриламидът не се използва с цел самият той да бъде синтезиран по смисъла на определението в член 3, точка 15 от Регламент № 1907/2006. Той не се използва с цел да се произведе това друго вещество, а основната цел на този химичен процес е да се получат водонепропускливи свойства, което се постига, когато агентът за осигуряване на водонепропускливост на базата на акриламид се полимеризира. При полимеризацията той се превръща в твърд гел, който е водонепропусклив при използването му в строителни разтвори. Следователно използването на акриламида като агент за осигуряване на водонепропускливост не представлява междинна, а крайна употреба на веществото.

55 Освен това посоченото заключение се потвърждава от „дефиниция[та] на междинни продукти съгласно споразумението между Комисията, държавите членки и ECHA, постигнато на 4 май 2010 г.“. В съответствие с точка 4 от това определение, която се отнася до крайната промишлена употреба, различна от производството на друго самостоятелно вещество, в случай че дадено вещество (A) се използва от самия производител или от потребител надолу по веригата и реагира химически при процес, различен от производството на друго вещество, то веществото (A) не може да бъде междинен продукт. Пак в същата точка се казва, че щом основната цел на химичния процес не е производството на друго вещество, а по-скоро изпълнение на друга функция, специфично свойство или химична реакция като неразделна част от изработването на изделия, веществата, използвани за тази дейност, не могат да бъдат считани за междинни продукти съгласно Регламент № 1907/2006. Тези съображения намират отражение и в точка 2 от това определение, която съдържа анализ на определението за междинен продукт по смисъла на член 3, точка 15 от Регламент № 1907/2006.

56 На второ място, що се отнася до употребата на акриламида за приготвяне на същата площадка на гелове за електрофореза на базата на полиакриламид, от точка 1.1 от изготвеното от Кралство Нидерландия досие относно акриламида, която се отнася до „информация относно

експозицията“, следва че такива гелове се използват като изследователски инструменти за разделяне на нуклеинови киселини в научноизследователските институти, университетите и болниците.

57 Жалбоподателите твърдят, че използването на акриламида в производството на гелове за електрофореза на базата на полиакриламид представлява междинна употреба, тъй като акриламидът се трансформирал в друго вещество, а именно в гел, който бил полимер.

58 Както изтъква ECHA, без да уточни контекста на извършване на химичния процес, при който се получават гелове от полиакриламид, подобни аргументи не са достатъчни, за да се приеме, че при производството на гелове за електрофореза акриламидът е използван изключително като междинен продукт. Вече беше посочено (вж. т. 54 и 55 по-горе), че акриламидът представлява междинен продукт, когато това вещество се използва с цел да бъде предмет на синтез. Както твърди ECHA, не такъв е случаят по-специално когато става въпрос за използване на акриламид в изработката на ръчни отливки от полиакриламидни гелове. Целта на изготвянето на отливки, което представлява един от етапите от протокола на електрофорезата, не е да се произведе полиакриламид, а аналитично разделяне на молекулите чрез електрофореза.

59 На трето място, що се отнася до довода на жалбоподателите, че и трите регистрационни досиета на акриламида, съдържащи се в базата данни на регистрираните вещества на ECHA, идентифицират това вещество като междинен продукт, следва да се посочи, че съгласно член 20, параграф 2, първа алинея от Регламент № 1907/2006 ECHA предприема проверка за пълнота на всяка регистрация, която обаче не включва оценка на качеството или адекватността на подадените данни или обосновки. В допълнение, съгласно член 6, параграф 1 от същия регламент, освен в случаите, в които Регламентът предвижда друго, всеки производител или вносител на вещество в самостоятелен вид или в един или повече препарат(и) в количества от 1 тон или повече на година подава регистрация в ECHA. Следователно не е изключено някои производители или вносители да не регистрират акриламида, тъй като го използват в по-малки количества. Следователно обстоятелството, че са налице само регистрационни досиета за акриламида като междинен продукт, не означава, че това вещество е използвано изключително като междинен продукт.

60 Предвид изложените съображения жалбоподателите са пряко засегнати от обжалваното решение в резултат на задълженията за предоставяне на информация по член 31, параграф 9, буква а) от Регламент № 1907/2006. Следователно възражението за недопустимост трябва да бъде отхвърлено.

61 По тази причина и тъй като и останалите условия за допустимост са изпълнени, което освен това не се оспорва от страните, жалбата е допустима.

По съществото на спора

62 В подкрепа на жалбата жалбоподателите изтъкват четири основания, които са свързани, на първо място, с нарушение на член 2, параграф 8, буква б) и на член 59 от Регламент № 1907/2006, на второ място, с явна грешка в преценката, на трето място, с нарушение на принципа на пропорционалност, и на четвърто място, с нарушение на принципа на равно третиране.

По първото основание, свързано с нарушение на член 2, параграф 8, буква б) и на член 59 от Регламент № 1907/2006

63 Жалбоподателите твърдят, че като е идентифицирала акриламида като пораждащо сериозно безпокойство вещество, ECHA е нарушила член 2, параграф 8, буква б) и член 59 от Регламент № 1907/2006, тъй като акриламидът бил вещество, което е регистрирано и използвано изключително като междинен продукт и поради това се освобождавало от дял VII от този регламент. Според тях в хода на производството по член 59 от Регламент № 1907/2006 са били представени само доказателства, че акриламидът е междинно вещество. Такъв бил по-специално случаят на използване на това вещество в продукти за осигуряване на водонепромокаемост и за производството на гелове за електрофореза, които били единствено споменати от Кралство Нидерландия в досието относно акриламида като примери за употреба на това вещество само по себе си, а не като междинен продукт.

64 Следва да се изтъкне, че в съответствие с процедурата по член 59 от Регламент № 1907/2006 с обжалваното решение акриламидът е идентифициран като вещество, пораждащо сериозно безпокойство. Тази процедура е част от разрешителната процедура, предвидена в дял VII от този регламент. Съгласно член 2, параграф 8, буква б) от посочения регламент междинните продукти, изолирани на площадката, и транспортираните изолирани междинни продукти се освобождават от този дял. Следователно трябва да се разгледа дали поради това освобождаване обжалваното решение е незаконосъобразно, доколкото с него акриламидът се идентифицира като вещество, пораждащо сериозно безпокойство.

65 На първо място, следва да се изтъкне, че процедурата по член 59 от Регламент № 1907/2006 се отнася до идентифицирането на вещества. Следва също да се посочи, че съгласно член 1, параграф 2 от Регламент № 1907/2006 този регламент установява разпоредби за вещества и смеси по смисъла на член 3, които се прилагат за производството, пускането на пазара или употребата на такива вещества в самостоятелен вид, в смеси или в изделия, както и при пускането на пазара на смеси. В съответствие с определението в член 3, точка 1 от посочения регламент вещество означава химичен елемент и неговите съединения в естествено състояние или получени чрез всеки производствен процес, включително всяка добавка, необходима за запазване на неговата стабилност, и всеки примес, извлечен от използвания процес, с изключение на всеки разтворител, който може да бъде отделен, без да се засяга стабилността на веществото или да се променя неговият състав. Следователно веществата се дефинират чрез техните характерни свойства. С оглед на тези разпоредби и тъй като е безспорно, че акриламидът представлява вещество по смисъла на това определение, с право по отношение на него може да се проведе процедурата по идентифициране, предвидена в член 59 от Регламент № 1907/2006.

66 На второ място, следва да се посочи, че възможността дадено вещество да има качеството на междинен продукт, не означава, че то се освобождава от идентифициране като пораждащо сериозно безпокойство в резултат на процедурата по член 59 от Регламент № 1907/2006. Наистина съгласно член 2, параграф 8, буква б) от този регламент междинните продукти, изолирани на площадката, и транспортираните изолирани междинни продукти се освобождават от дял VII, отнасящ до разрешителната процедура, към която спада процедурата по идентифициране. От определението на междинните продукти в член 3, точка 15 от Регламент № 1907/2006 обаче следва, че квалификацията на дадено вещество като междинен продукт зависи от целта, преследвана с неговото производство и употреба. Както вече бе припомнено (вж. т. 50 по-горе), според това определение междинният продукт е вещество, произведено за, употребено в или използвано за химическа преработка, с цел да бъде предмет на синтез. Доколкото всяко вещество може по принцип да бъде произведено за, употребено в или използвано за химическа преработка, с цел да бъде предмет на синтез и така да има качеството

на междинен продукт, обстоятелството, че в определен случай дадено вещество има качеството на междинен продукт, не може да го освободи от прилагането на процедурата по идентифициране по член 59 от Регламент № 1907/2006.

67 Тези съображения се подкрепят от обстоятелството, че предвидените в член 57 от Регламент № 1907/2006 критерии за идентифициране на дадено вещество като пораждащо сериозно безпокойство в резултат на процедурата по член 59 от този регламент се отнасят до характерните свойства на това вещество. Това е така, защото съгласно член 57, букви а)—д) от този регламент веществата могат да бъде идентифицирани, ако отговарят на критериите за класифициране като канцерогенни, мутагенни за зародишните клетки и токсични за репродукцията, както и ако са устойчиви, биоакумулиращи и токсични или много устойчиви и много биоакумулиращи. Член 57, буква е) от Регламент № 1907/2006 позволява да се идентифицират вещества, които имат сериозни въздействия върху здравето на човека или околната среда и които пораждат еквивалентна степен на безпокойство спрямо веществата, описани в член 57, букви а)—д). Докато веществата по смисъла на Регламент № 1907/2006 се дефинират посредством характерните им свойства (вж. т. 65 по-горе), предвидената в този регламент концепция за междинните продукти не засяга и по никакъв начин не променя свойствата на веществата, а дефинира междинните продукти с оглед на целта, преследвана с производството и употребата на дадено вещество.

68 В това отношение, що се отнася до довода на жалбоподателите, че освобождаването по отношение на междинните продукти, предвидено в член 2, параграф 8, буква б) от Регламент № 1907/2006, не се основава изрично на употребата на дадено вещество, следва да се изтъкне, че в съответствие с определението за междинен продукт в член 3, точка 15 от този регламент трябва да се вземе предвид целта, преследвана с производството и употребата на това вещество, за да се определи дали последното има качеството на междинен продукт.

69 Доколкото жалбоподателите твърдят, че съгласно член 59 от Регламент № 1907/2006 идентифицирането на акриламида е трябвало да се основе на цялата информация, съдържаща се в досието, което Кралство Нидерландия е изработило в съответствие с приложение XV от този регламент, според което това вещество се използва само като междинен продукт, техните доводи трябва също да бъдат отхвърлени. Това е така, защото, дори да се приеме, че в досието се споменават само примери за употреба на посоченото вещество като междинен продукт, това не би било релевантно за идентифицирането на акриламида като вещество, което поражда сериозно безпокойство и отговаря на критериите по член 57 от Регламент № 1907/2006, като се има предвид, че тази информация не се отнася до характерните свойства на акриламида. Както изтъква ECHA, тази информация може да придобие релевантност в следващите етапи на разрешителната процедура, предвидена в дял VII от Регламент № 1907/2006, а именно в хода на процедурата по предоставяне на разрешения за специфични употреби. Във всички случаи, както вече бе посочено, не може да се приеме, че всички споменати от Кралство Нидерландия в неговото досие форми на употреба на акриламида имат междинен характер (вж. т. 49—59 по-горе).

70 Освен това, що се отнася до довода на жалбоподателите, че ECHA е нарушила принципа на добра администрация, тъй като не е обосновала идентифицирането на акриламида като пораждащо сериозно безпокойство вещество, като се има предвид твърдяната му изключителна употреба като междинен продукт, следва да се посочи, от една страна, че употребата на това вещество като междинен продукт не е пречка за идентифицирането му като пораждащо сериозно безпокойство вещество, и от друга страна, че в изготвеното от Кралство Нидерландия досие, стоящо в основата на процедурата по идентифициране, се изтъкват две форми на употреба на акриламида, които според това досие са различни от употребата като междинен продукт. Ето защо този довод следва да се отхвърли.

71 Следователно първото основание не може да бъде прието.

По второто правно основание, свързано с явна грешка в преценката

72 Жалбоподателите твърдят, че ECHA е допуснала явна грешка в преценката, доколкото за идентифицирането на акриламида като пораждащо сериозно безпокойство вещество се основала на предложението на Кралство Нидерландия, което не съдържало никаква информация, че 0,1 % от акриламида не се използвал като междинен продукт. Според жалбоподателите използването на това вещество в продукти за осигуряване на водонепромокаемост и за производството на гелове за електрофореза, които били единствено споменати от Кралство Нидерландия в досието относно акриламида като примери за употреба на това вещество само по себе си, а не като междинен продукт, не е убедително. Ставало въпрос за използване на акриламида като междинен продукт. При липсата на информация относно друга употреба на акриламида, различна от тази като междинен продукт, обжалваното решение било произволно.

73 В началото следва да се подчертае, че в съответствие с постоянната съдебна практика, когато органите на Съюза разполагат с широко право на преценка, по-специално при преценката на много сложни факти от научен и технически характер при определяне на обхвата и естеството на приеманите от тях мерки, контролът на съда на Съюза трябва да се сведе до проверка дали упражняването на това право не е опорочено поради явна грешка в преценката или поради злоупотреба с власт и също дали тези органи явно не са превишили пределите на правото си на преценка. Това е така, защото в такъв контекст съдът на Съюза не може да замени със своята преценка на фактите от научен и технически характер преценката на единствените институции, на които Договорът за функционирането на ЕС е възложил тази задача (решения от 21 юли 2011 г., Etimine, C-15/10, Сб., EU:C:2011:504, т. 60 и от 7 март 2013 г., Bilbaína de Alquitranes и др./ECHA, T-93/10, Сб., EU:T:2013:106, т. 76).

74 Все пак се налага уточнението, че широкото право на преценка на органите на Съюза, което предполага ограничен съдебен контрол върху упражняването му, се отнася не само до естеството и обхвата на мерките, които следва да бъдат приети, но и в определена степен до установяването на основните факти. При все това, макар да има ограничен обхват, подобен съдебен контрол налага органите на Съюза, които са издали съответния акт, да бъдат в състояние да докажат пред съдилищата на Съюза, че при приемането му действително са упражнили правото си на преценка, което предполага да са взели предвид всички фактори и обстоятелства от значение за положението, което този акт има за цел да регламентира (решения от 8 юли 2010 г., Afton Chemical, C-343/09, Сб., EU:C:2010:419, т. 33 и 34 и Bilbaína de Alquitranes и др./ECHA, т. 73 по-горе, EU:T:2013:106, т. 77).

75 Като се вземе предвид тази съдебна практика, доводите на жалбоподателите следва да се отхвърлят.

76 Всъщност следва да се посочи, че в досието, изготвено от Кралство Нидерландия в съответствие с приложение XV от Регламент № 1907/2006, наистина се изтъква, че до 99 % от използвания в Съюза акриламид се използва като междинен продукт в производството на полиакриламиди с различно приложение и че съществуват други форми на употреба като агент в продукти за осигуряване на водонепромокаемост и за приготвяне на същата площадка на гелове от полиакриламид. Освен това следва да се отбележи, че опорният документ на Комитета на държавите членки, на който се основава идентифицирането на акриламида като пораждащо сериозно безпокойство вещество, не съдържа никаква информация относно употребата на това вещество.

77 Както следва от анализа на първото основание на настоящата жалба обаче, за да се идентифицира едно вещество като пораждащо сериозно безпокойство в резултат на процедурата по член 59 от Регламент № 1907/2006, следва да се вземат предвид характерните свойства на това вещество. Освен това следва да се припомни, че съгласно член 59, параграфи 2

и 3 от този регламент досието, изготвено за идентифициране на дадено вещество като пораждащо сериозно безпокойство, може да бъде ограничено, ако е уместно, до позоваване на вписване в част 3 от приложение VI към Регламент № 1272/2008, която съдържа списъка на хармонизираните класификация и етикетиране на опасни вещества, и така може да не включва никаква информация относно употребата на съответното вещество.

78 Във всички случаи вече бе посочена невъзможността да се стигне до заключение, че всички форми на употреба на акриламида, споменати от Кралство Нидерландия в неговото досие, имат междинен характер (вж. т. 49-59 по-горе).

79 Следователно второто основание не може да бъде прието.

По третото основание, свързано с нарушение на принципа на пропорционалност

80 Жалбоподателите твърдят, че третирането на акриламида е непропорционално, тъй като ECHA е разполагала с избор по отношение на мерките и че изборът да идентифицира разглежданото вещество като пораждащо сериозно безпокойство водел до прекалени неудобства в сравнение с преследваната цел. Според тях процедурата по идентифициране е предвидена, за да се гарантира, че на най-опасните вещества се отделя специално внимание. Някои типове вещества като междинните продукти били освободени от дял VII от Регламент № 1907/2006, тъй като те не били опасни в същата степен както други вещества. Въпреки това намерение на законодателя, ECHA била използвала тази процедура, за да идентифицира вещество, което се използвало само като междинен продукт, което било непропорционално. Освен това рискът за работниците поради излагане на въздействието на акриламид бил неутрализиран или намален в резултат на специалната правна уредба на Съюза относно защитата на работниците. Властите били имали възможност да изберат различна мярка, а именно да не предприемат действия, което е щяло да бъде по-уместно и пропорционално в по-голяма степен. Във всички случаи ECHA е можела да предвиди идентифицирането на акриламида като пораждащо сериозно безпокойство вещество само доколкото той не се използва като междинен продукт и е могла да реши да наложи ограниченията по дял VIII от Регламент № 1907/2006 при неговата употреба.

81 Съгласно постоянната съдебна практика принципът на пропорционалност, който е един от общите принципи на правото на Съюза, изисква актовете на Съюза да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, следвани от разглежданата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни на тези цели (вж. решение Etimine, т. 73 по-горе, EU:C:2011:504, т. 124 и цитираната съдебна практика).

82 Що се отнася до съдебния контрол на споменатите в предходната точка условия, на ECHA следва да се признае широко право на преценка в област, която предполага тя да направи избор от политическо, икономическо и социално естество и да извърши комплексни оценки. Единствено явно неподходящият характер на приета в тази област мярка с оглед на целта, която законодателят възнамерява да постигне, може да засегне законосъобразността на такава мярка (вж. в този смисъл решение Etimine, т. 73 по-горе, EU:C:2011:504, т. 125 и цитираната съдебна практика).

83 В настоящия случай от член 1, параграф 1 от Регламент № 1907/2006 следва, че този регламент цели да се гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, включително насърчаването на алтернативни методи за оценка на опасности от вещества, както и свободното движение на веществата на вътрешния пазар, като същевременно се подобряват конкурентоспособността и иновацията. С оглед на съображение 16 от посочения регламент следва да се заключи, че законодателят е определил като главна цел първата от тези три цели, а

именно да се гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда. Що се отнася по-конкретно до целта на разрешителната процедура, към която спада процедурата по идентифициране, посочена в член 59 от същия регламент, член 55 от него предвижда, че с нея се цели да се гарантира безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар, като същевременно се осигурява надлежният контрол на риска от пораждащите сериозно безпокойство вещества и постепенното заместване на тези вещества с подходящи алтернативни вещества или технологии, когато това е икономически и технически надеждно (решение Bilbaína de Alquitranes и др./ECHA, т. 73 по-горе, EU:T:2013:106, т. 116).

84 На първо място, що се отнася до доводите на жалбоподателите, че обжалваното решение не е подходящо за постигането на целите, преследвани с Регламент № 1907/2006, следва да се припомни, че с обжалваното решение акриламидът е идентифициран като пораждащо сериозно безпокойство вещество в резултат на процедурата по член 59 от посочения регламент. Когато дадено вещество е идентифицирано като пораждащо сериозно безпокойство, за съответните икономически оператори възникват задължения за предоставяне на информация (решение Bilbaína de Alquitranes и др./ECHA, т. 73 по-горе, EU:T:2013:106, т. 117).

85 Що се отнася до целта за защита на здравето на човека и околната среда, в самото начало следва да се отбележи, че идентифицирането на дадено вещество като пораждащо сериозно безпокойство допринася за по-добрата осведоменост на обществеността и на специалистите за съществуващите рискове и опасности и че поради това идентифицирането трябва да се разглежда като средство за засилване на тази защита (вж. решение Bilbaína de Alquitranes и др./ECHA, т. 73 по-горе, EU:T:2013:106, т. 118 и цитираната съдебна практика).

86 Що се отнася по-специално до доводите на жалбоподателите, че обжалваното решение е неподходящо в това отношение, тъй като акриламидът се използвал само като междинен продукт и следователно въз основа на член 2, параграф 8, буква б) от Регламент № 1907/2006 бил освободен от дял VII от този регламент, следва да се изтъкне, както вече беше посочено, че не може да се направи заключение, че акриламидът се е използвал само като междинен продукт (вж. т. 49—59 по-горе). Във всички случаи липсва каквото и да е основание да се направи извод, че са изключени други форми на употреба на акриламида, различни от тази като междинен продукт. Следователно идентифицирането на това вещество не е явно неподходящо с оглед на преследваните цели.

87 Следователно доводите на жалбоподателите относно твърдения неподходящ характер на обжалваното решение трябва да се отхвърлят.

88 На второ място, жалбоподателите твърдят, че с обжалваното решение се надхвърля необходимото за постигане на преследваните цели, тъй като възможността да не се предприемат действия, приемането на ограниченията по дял VIII от Регламент № 1907/2006 или идентифицирането на акриламида като пораждащо сериозно безпокойство вещество единствено доколкото той не се използва като междинен продукт представлявали по-малко ограничителни мерки. Освен това според жалбоподателите съществуващият за работниците риск е неутрализиран или намален в резултат на правната уредба за защита на работниците.

89 На първо място, що се отнася до възможността да не се предприемат действия, жалбоподателите твърдят, че тя е пропорционална в по-голяма степен и е по-малко ограничителна, тъй като идентифицирането на акриламида като пораждащо сериозно безпокойство вещество не било замислено за междинните продукти, а само за други видове вещества, пораждащи по-съществени безпокойства. Този довод трябва да бъде отхвърлен. Това е така, защото предвид невъзможността да се заключи, че акриламидът се е използвал единствено като междинен продукт и във всички случаи предвид липсата на каквото и да е основание да се направи извод, че са изключени други форми на употреба, различни от тази

като междинен продукт (вж. т. 86 по-горе), непредприемането на действия не е толкова подходяща мярка както идентифицирането на това вещество като пораждащо сериозно безпокойство.

90 На второ място, що се отнася до ограничителните мерки относно употребата на акриламид, от една страна, следва да се отбележи, че самото посочване на дадено вещество в списъка на кандидат-веществата не е пречка за него да се приложи ограничителен, а не разрешителен режим. Всъщност, както следва от член 58, параграф 5 и от член 69 от Регламент № 1907/2006, Комисията или държава членка може винаги да предложи производството, пускането на пазара или употребата на дадено вещество да се контролира посредством приемането на ограничения, а не чрез подлагането на разрешителен режим (решение Bilbaína de Alquitranes и др./ECHA, т. 73 по-горе, EU:T:2013:106, т. 128). В настоящия случай от решение Polyelectrolyte Producers Group и др./Комисия, т. 52 по-горе (EU:T:2013:53) по-специално следва, че от 5 ноември 2012 г. спрямо акриламида се прилагат ограничения при строителните разтвори.

91 Освен това, както следва от приложение XVII към Регламент № 1907/2006, приетите в съответствие с процедурата по дял VIII от посочения регламент ограничения на производството, пускането на пазара и употребата на някои опасни вещества, смеси и изделия могат да варират от предвиждането на специални условия за производството или пускането на пазара на дадено вещество до налагането на пълна забрана за употребата му. Ето защо, дори да се предположи, че ограничителните мерки също са подходящи за постигане на целите на посочения регламент, със самите тях не се създават по-малко ограничения, отколкото с идентифицирането на дадено вещество, което поражда единствено задължения за предоставяне на информация (решение Bilbaína de Alquitranes и др./ECHA, т. 73 по-горе, EU:T:2013:106, т. 129).

92 На трето място, доколкото жалбоподателите считат, че съществуващото законодателство в областта на защитата на работниците позволява да се неутрализира или намали рискът, на който са изложени последните, достатъчно е да се отбележи, че това законодателство, предвиждащо мерки за управлението на рисковете за работниците, не би могло да представлява подходяща и създаваща по-малко ограничения мярка за постигането на целите, преследвани с Регламент № 1907/2006 относно третирането на пораждащите сериозно безпокойство вещества, по-конкретно на целта тези вещества да се заменят постепенно с други вещества или подходящи технологии, когато това е икономически и технически надеждно (вж. т. 83 по-горе).

93 На четвърто място, жалбоподателите твърдят, че ECHA е можела да предвиди идентифицирането на акриламида като пораждащо сериозно безпокойство вещество единствено доколкото той не се използва като междинен продукт. В това отношение следва да се изтъкне, че законодателят е предвидил специални правила относно междинните продукти в член 2, параграф 1, буква в) и параграф 8, буква б) от Регламент № 1907/2006 (вж. т. 48 по-горе).

94 С оглед на посоченото по-горе не може да се направи заключение, че с обжалваното решение е нарушен принципът на пропорционалност.

95 Следователно третото основание не може да се приеме.

По четвъртото основание, свързано с нарушение на принципа на равно третиране

96 Жалбоподателите твърдят, че идентифицирането на акриламида като пораждащо сериозно безпокойство вещество нарушава принципа на равно третиране, тъй като други вещества, които се намират в идентично положение, не били обект на такова идентифициране. Според тях акриламидът е класифициран сред канцерогенните и мутагенни вещества от категория 2 и сред веществата, токсични за репродукцията от категория 3, заедно със значителен брой на други

вещества, които имали свойства от същата или по-висока степен. Не били представени никакви мотиви относно причините, поради които е избран акриламидът, а не други вещества със същите свойства, макар да било безспорно, че поне 99 % от употребата му била освободена от процедурата по идентифициране.

97 Следва да се отбележи, че с Регламент № 1907/2006 законодателят е установил режим за регистрация, оценка, разрешаване и ограничаване на химикалите, с който съгласно съображение 1 от този регламент се цели да се гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, както и свободното движение на веществата във вътрешния пазар, и същевременно да се повиши конкурентоспособността и иновацията. По-специално в дял VII от Регламент № 1907/2006 се предвижда разрешителна процедура. Съгласно член 55 от посочения регламент с тази процедура се цели да се гарантира безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар, като същевременно се осигурява надлежният контрол на риска от пораждащите сериозно безпокойство вещества и постепенното заместване на тези вещества с подходящи алтернативни вещества или технологии, когато това е икономически и технически надеждно (решение Bilbaína de Alquitranes и др./ECHA, т. 73 по-горе, EU:T:2013:106, т. 69).

98 Предмет на разрешителната процедура могат да бъдат всички вещества, отговарящи на критериите по член 57 от Регламент № 1907/2006. Първият етап от тази процедура се изразява в идентифицирането на посочените в член 57 вещества, за което в член 59 от споменатия регламент е предвидена включваща няколко етапа процедура. Съгласно съображение 77 от този регламент с оглед на приложимостта и практичността, както от гледна точка на физическите и юридическите лица, които следва да изготвят заявление и да предприемат съответните мерки за управление на риска, така и от гледна точка на органите, които следва да обработват заявленията за предоставяне на разрешение, е удачно само ограничен брой вещества да бъдат предмет на разрешителна процедура по едно и също време. По отношение на избора на тези вещества член 59, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1907/2006 предвижда, че Комисията или съответната държава членка трябва да прецени дали веществата отговарят на критериите по член 57 от посочения регламент. Следователно законодателят е предоставил на Комисията и на държавите членки широко право на преценка, позволяващо постепенното прилагане на правилата относно пораждащите сериозно безпокойство вещества, уредени в дял VII от Регламент № 1907/2006 (решение Bilbaína de Alquitranes и др./ECHA, т. 73 по-горе, EU:T:2013:106, т. 70).

99 Ето защо с оглед на посоченото по-горе в процедурата по идентифициране ECHA не разполага с правомощия за избор на подлежащите на идентифициране вещества, тъй като в съответствие с член 59 от Регламент № 1907/2006 това право принадлежи изключително на Комисията и на държавите членки (определение от 22 май 2014 г., Bilbaína de Alquitranes и др./ECHA, C-287/13 P, EU:C:2014:599, т. 51 и решение Bilbaína de Alquitranes и др./ECHA, т. 73 по-горе, EU:T:2013:106, т. 71).

100 В настоящия случай предвидената в член 59 от Регламент № 1907/2006 процедура по идентифициране е била спазена, що се отнася до избора на подлежащото на идентифициране вещество. Всъщност, видно от преписката, Кралство Нидерландия е избрало акриламида, тъй като според него това вещество отговаря на критериите по член 57 от посочения регламент. Освен това, при положение че не е представено досие от държава членка за друго вещество с канцерогенни, мутагенни и токсични свойства, и че от Комисията не е направено искане до ECHA за изготвяне на такова досие, посочената агенция не би могла да идентифицира това вещество в съответствие с процедурата по член 59 от Регламент № 1907/2006, без да превиши пределите на правомощията си. Ето защо ECHA не е нарушила принципа на равно третиране, като е идентифицирала като пораждащо сериозно безпокойство вещество акриламида, но не и вещества, за които се твърди, че са сходни с него (вж. в този смисъл решение Bilbaína de Alquitranes и др./ECHA, т. 73 по-горе, EU:T:2013:106, т. 72).

101 На последно място, що се отнася до довода, че не са представени никакви мотиви относно причините, поради които е избран акриламидът, а не други вещества със същите свойства, макар да било безспорно, че поне 99 % от употребата му била освободена от процедурата по идентифициране, следва да се посочи, както е видно от обжалваното решение, че Кралство Нидерландия е представило предложението си за идентифициране на акриламида като пораждащо сериозно безпокойство вещество поради неговите канцерогенни и мутагенни свойства. След като съгласно член 59, параграф 3 от Регламент № 1907/2006 всяка държава членка може да изготви досие в съответствие с приложение XV от този регламент за веществата, за които счита че отговарят на критериите по член 57 от Регламента, никакви други мотиви не са били необходими.

102 С оглед на посоченото по-горе, като се има предвид, че жалбоподателите не са оспорили законосъобразността на процедурата по член 59 от Регламент № 1709/2006 и че ECHA е спазила тази процедура, четвъртото основание не може да бъде прието.

103 Поради това жалбата трябва да се отхвърли като неоснователна.

По съдебните разноски

104 В решението си по жалбата Съдът не се произнася по съдебните разноски. Поради това съгласно член 219 от Процедурния правилник с настоящото решение Общият съд следва да се произнесе по всички съдебни разноски, свързани с отделните производства.

105 В съответствие с член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

106 Тъй като жалбоподателите са загубили делото, те следва да понесат, наред със собствените си съдебни разноски, и разноските на ECHA съгласно направените от последната искания. Кралство Нидерландия и Комисията понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети разширен състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) и SNF SAS да понесат направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската агенция по химикалите (ECHA).

3) Кралство Нидерландия и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.

Dittrich Dehousse Schwarcz

Tomljenović Collins

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 септември 2015 година.

Подписи